

Proză

George Topârceanu

Ce muritor e omul din popor!
De când există aburi și benzină,
Eu nu cunosc ceva mai muritor
Ca omul, când îl calcă o mașină...

Își ia-ntr-o zi nevasta și băiatul
Sau fata,
Și pleacă cu acceleratul.
Dar la un pod stricat, la un tunel,
O roată sare de pe linie... și, gata!
S-a isprăvit cu el.

Te uiți la altul cum adună bani,
Parc-am trăi un milion de ani.
Dar într-o bună zi, te miri ce-l doare,
Și când să zică bodaproste, - moare.

Ce n-a făcut mașina, face boala
Și tot acolo iese socoteala...